ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

8. března 2007 *

Ve věci C-289/05,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Rovaniemen hallinto-oikeus (Finsko) ze dne 15. července 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 19. července 2005, v řízení

Länsstyrelsen i Norrbottens län

proti

Lapin liitto,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení P. Jann, předseda senátu, K. Lenaerts, E. Juhász, J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj) a K. Schiemann, soudci,

* Jednací jazyk: finština.

generální advokát: L. A. Geelhoed,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Länsstyrelsen i Norrbottens län P.-O. Erikssonem a L. Anttila, jako zmocněnci,

— za finskou vládu E. Bygglin, jako zmocněnkyní,

— za Komisi Evropských společenství P. Aaltem a L. Flynnem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. září 2006,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu bodu 1.8 pravidla č. 1 nařízení Komise (ES) č. 1685/2000 ze dne 28. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající[mu] se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy (Úř. věst. L 193, s. 39; Zvl. vyd. 14/01, s. 31), ve znění nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004 (Úř. věst. L 72, s. 66; Zvl. vyd. 14/02, s. 3, dále jen „nařízení č. 1685/2000").

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi Länsstyrelsen i Norrbottens län [krajským úřadem Norrbotten (Švédsko), dále jen „krajský úřad"] a Lapin liitto [krajské zastupitelstvo Laponského kraje (Finsko)] ohledně žádosti krajského úřadu, jejímž cílem bylo získání finančního příspěvku na náklady na technickou podporu programu Interreg III A Sever, spolufinancovaného Evropským fondem pro regionální rozvoj (EFRR) (dále jen „program"), vztahující se k letům 2001 a 2002.

Právní rámec

3 Článek 32 odst. 1 třetí pododstavec nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 ze dne 21. června 1999 o obecných ustanoveních o strukturálních fondech (Úř. věst. L 161, s. 1; Zvl. vyd. 14/01, s. 31), stanoví:

„[...] Průběžné platby a platby konečného zůstatku se musí vztahovat na skutečně zaplacené výdaje, které musí odpovídat platbám uskutečněným konečnými příjemci a musí být doloženy potvrzenými fakturami nebo účetními dokumenty rovnocenné důkazní hodnoty."

4 Příloha nařízení č. 1685/2000 v jeho původním znění, nazvaná „Pravidla způsobilosti", stanoví:

„Pravidlo č. 1 – Skutečně vzniklé výdaje

1. Platby prováděné konečnými příjemci

1.1. Platby prováděné konečnými příjemci ve smyslu čl. 32 odst. 1 třetího pododstavce nařízení (ES) č. 1260/1999 [...] se provádějí v hotovosti, s výjimkou případů uvedených v bodě 1.4.

[...]

1.4. Za podmínek stanovených v bodech 1.5, 1.6 a 1.7 je možno do plateb uvedených v bodě 1.1 zahrnout též náklady na odpisy, věcné příspěvky a režijní náklady. Účast strukturálních fondů na financování činnosti však nepřesahuje celkové způsobilé výdaje na konci činnosti, s výjimkou věcných příspěvků.

[...]

1.7. Režijní náklady jsou způsobilým výdajem za podmínky, že jejich základem jsou skutečné náklady související s uskutečňováním činnosti spolufinancované strukturálními fondy a že jsou určeny v poměru k dané činnosti za pomoci nestranné a řádně odůvodněné metody.

[...]

1.9. Členské státy mohou k určení způsobilých výdajů ve smyslu bodů 1.5, 1.6 a 1.7 uplatnit přísnější vnitrostátní předpisy.

2. Prokázání výdajů

Platby prováděné konečnými příjemci zpravidla doprovázejí kvitované faktury. Nelze-li tyto faktury přiložit, platby jsou doprovázeny účetními doklady se stejnou průkazní hodnotou.

[...]“

5 Na základě článku 2 a čl. 3 třetího pododstavce nařízení č. 448/2004 jsou body 1.4, 1.7 a 1.9 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000, v jeho původním znění, s účinky od 5. srpna 2000 body 1.5, 1.8 a 1.10 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000.

6 Článek 19 nařízení Komise (ES) č. 438/2001 ze dne 2. března 2001, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999, pokud jde o řídicí a kontrolní systémy pro pomoc poskytovanou ze strukturálních fondů (Úř. věst. L 63, s. 21; Zvl. vyd. 14/01, s. 132), stanoví:

„V případě pomoci, jejíž příjemci jsou usazeni ve více než jednom členském státě, se dotyčné členské státy navzájem dohodnou na nutných společných opatřeních pro zajištění řádného finančního řízení, přičemž berou v úvahu vnitrostátní právní předpisy, a informují Komisi o dohodnutých opatřeních. Komise a dotyčné členské státy si navzájem poskytují veškerou nutnou správní pomoc.“

7 Finská republika a Švédské království podepsaly dne 24. a dne 31. října 2002 na základě výše uvedeného článku 19 „Memorandum of understanding on the implementation of the Community Initiative programme INTERREG III A North".

Spor v původním řízení a předběžná otázka

8 Dopisem došlým Lapin liitto dne 30. října 2002 požádal krajský úřad o udělení příspěvku na náklady na technickou podporu programu ve výši 95 880,72 SEK za rok 2001. Výše tohoto příspěvku byla získána tak, že se na mzdové náklady vynaložené na technickou podporu tohoto programu použil procentuální poměr vypočtený na základě podílu režijních nákladů, které vznikly správnímu orgánu pověřenému uvedeným programem (mzdové a jiné náklady související s jeho činnostmi horizontální povahy, včetně uvedených nákladů týkajících se daného programu), a mzdových nákladů vynaložených v rámci běžné činnosti uvedeného správního orgánu, které odpovídají rozdílu mezi celkovými náklady na mzdy v této souvislosti vyplacené a výše zmíněnými mzdovými náklady.

9 Lapin liitto zamítlo žádost rozhodnutím ze dne 20. února 2003. Mělo za to, že provedené platby měly být doloženy účty a fakturami nebo účetními doklady rovnocenné průkazní hodnoty. Náklady měly vycházet ze skutečných nákladů, zatímco náklady dotčené v původním řízení, vypočtené jako procentní poměr, nebyly určeny na program podle nestranné a řádně odůvodněné metody ve smyslu bodu 1.8 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000.

10 Z předkládacího rozhodnutí rovněž vyplývá, že Lapin liitto obdrželo dne 26. září 2003 žádost krajského úřadu, jejímž cílem bylo opět získání příspěvku na náklady související s programem, ve výši 56 854 SEK za rok 2001 a 186 982 SEK za rok 2002. Tyto náklady se vztahovaly k režijním nákladům na informatiku, řízení lidských zdrojů, korespondenci, správu rozpočtu a nemovitosti.

11 Lapin liitto zamítlo tuto žádost rozhodnutím ze dne 24. listopadu 2003 v rozsahu veškerých nákladů týkajících se informatiky, řízení lidských zdrojů, korespondence a správy rozpočtu z toho důvodu, že krajský úřad i poté, co mu byla zaslána žádost o upřesnění ze dne 2. října 2003, neposkytl vysvětlení vycházející z časového rozpisu odpracovaných hodin, pokud jde o mzdy, ani vysvětlení ohledně souvislosti ostatních nákladů s programem.

12 Lapin liitto má za to, že nebylo rovněž poskytnuto vysvětlení, pokud jde o plochu kanceláří osob účastnících se na programu, sloužící k výpočtu nákladů vztahujících se k nemovitostem. Z tohoto důvodu vycházelo Lapin liitoo u vyčíslení nákladů vztahujících se k nemovitostem z plošné výměry 15 m^2 na kancelář místo 20 m^2, které byly uvedeny v žádosti. Lapin liitto tedy uhradilo z titulu nákladů týkajících se prostor využívaných účastníky programu 6 558,98 SEK v roce 2001 a 22 203,30 SEK v roce 2002.

13 Krajský úřad ve své stížnosti proti rozhodnutí o zamítnutí ze dne 24. listopadu 2003 uplatnil, že v návaznosti na schůzku, kterou měl s Lapin liitto a ministerstvem vnitra, použil nový způsob výpočtu, podle kterého jsou (režijní) náklady, jejichž úhrada je

požadována, založeny na skutečných nákladech zaznamenaných v účetnictví, které jsou určeny podle poměrné, nestranné a řádně odůvodněné metody v závislosti na roční pracovní síle.

14 Tato stížnost byla zamítnuta rozhodnutím ze dne 6. února 2004 z toho důvodu, že krajský úřad použil jako základ pro výpočet způsobilých režijních nákladů roční náklady, které byly vynaloženy na informatiku, hospodářská plnění a zaměstnance a které jsou rozděleny podle průměrného počtu zaměstnanců správního orgánu pověřeného projektem v průběhu daného roku. Cena služby za měsíc je pro všechny stejná. Ve druhé žádosti o příspěvek byly náklady určeny jako náklady na program poměrně vzhledem k době odpracované každou jednotlivou osobou. Takto nebylo možné označit tyto náklady za náklady vynaložené na tento program. Pokud jde o mzdové náklady zahrnuté do požadované částky, nemohou být zohledněny jako náklady na technickou podporu uvedeného programu, neboť nebyly jednotlivě rozepsány podle odpracovaných hodin.

15 Předkládající soud, ke kterému podal krajský úřad žalobu na úhradu sporných nákladů, upřesňuje, že úřad ve své žádosti rozdělil náklady na zmíněnou technickou podporu podle průměrného ročního počtu zaměstnanců dotyčného správního úřadu, takže bylo možné vypočítat podíl nákladů na osobu, rok a měsíc. Použití tohoto způsobu výpočtu pomocí průměru umožnilo označit výše uvedené náklady za náklady na projekt v závislosti na době odpracované konkrétně každou jednotlivou osobou, která v rámci programu pracovala.

16 Lapin litto se domnívá, že krajský úřad neoznačil dostatečně přesně, jaká část nákladů vynaložených na tento program se vztahuje k technické podpoře. Pokud jde o mzdy, Lapin liitto požaduje k tomu, aby mohlo označit náklady za náklady na uvedený program v souladu s nařízením č. 1685/2000, časový rozpis denní pracovní doby odpracované každou jednotlivou osobou, která se na programu podílela v rámci sníženého pracovního úvazku.

17 Za těchto podmínek se Rovaniemen hallinto-oikeus rozhodl přerušit řízení a požádat Soudní dvůr o výklad bodu 1.8 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000.

K předběžné otázce

18 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda bod 1.8 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000 je třeba vykládat v tom smyslu, že brání metodě výpočtu režijních nákladů jako způsobilého výdaje v rámci projektu spolufinancovaného strukturálními fondy pouze z toho důvodu, že se tato metoda zakládá na procentním podílu nebo poměrné části, zejména mzdových nákladů nebo pracovní doby.

19 Podle tohoto ustanovení jsou režijní náklady způsobilým výdajem za podmínky, že jsou založené na skutečných nákladech souvisejících s uskutečňováním činnosti spolufinancované strukturálními fondy a že jsou určeny v poměru k dané činnosti za pomoci nestranné a řádně zdůvodněné metody.

20 Ačkoli finské znění uvedeného ustanovení neobsahuje žádný odkaz na požadavek, podle nějž režijní náklady mají být určeny „v poměru" k dotčené činnosti, tato okolnost nemůže mít žádný dopad, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že ustanovení Společenství musí být vykládána a používána jednotně na základě verzí vypracovaných v ostatních jazycích Evropského společenství a v projednávaném případě jazyková znění jiná než finské znění výslovně požadují určení režijních nákladů v poměru k dotčené činnosti (viz obdobně zejména rozsudek ze dne 17. července 1997, Ferriere Nord v. Komise, C-219/95 P, Recueil, s. I-4411, bod 15).

21 Členské státy jsou na základě bodu 1.10 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000 oprávněny uplatnit k určení způsobilých výdajů ve smyslu bodů 1.6, 1.7 a 1.8 přísnější vnitrostátní předpisy.

22 Aniž by byly dotčeny vnitrostátní předpisy upravující přísnější podmínky, způsobilým výdajem jsou tedy režijní náklady vynaložené konečným příjemcem, jestliže tyto náklady splňují v souladu s bodem 1.8 uvedeného pravidla č. 1 tři podmínky, a sice jsou založené na skutečných nákladech, tyto skutečné náklady souvisejí s uskutečňováním činnosti spolufinancované strukturálními fondy a tyto režijní náklady jsou určeny v poměru k činnosti za pomoci nestranné a řádně zdůvodněné metody.

23 Pokud jde o první podmínku způsobilosti, stačí uvést, že na skutečných nákladech, jak podotýká Komise, se zakládají výdaje, které byly skutečně uhrazeny konečnými

příjemci a které jsou doloženy zaplacenými fakturami nebo účetními dokumenty rovnocenné důkazní hodnoty ve smyslu čl. 32 odst. 1 prvního a třetího pododstavce nařízení č. 1260/1999.

24 Pokud jde o druhou podmínku způsobilosti, je namístě připomenout, že podle čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1260/1999 lze na výdaje na činnosti poskytnout příspěvek z fondů jen tehdy, jestliže tyto činnosti tvoří součást dotyčné pomoci. V důsledku toho jsou způsobilými výdaji režijní náklady vyplývající ze zdrojů nebo služeb, jež koneční spotřebitelé potřebují k uskutečnění činnosti spolufinancované těmito fondy.

25 Pokud jde o třetí podmínku způsobilosti, na jejímž dosahu se účastníci původního řízení neshodují, je třeba konstatovat, že tato podmínka nemá za cíl uložit jedinou metodu výpočtu, nýbrž nechává členským státům určitý prostor pro uvážení při výpočtu způsobilých výdajů. Cílem této podmínky je pouze podřídit zohlednění režijních nákladů jako způsobilého výdaje tomu, že tyto náklady budou určeny „v poměru k činnosti za pomoci nestranné a řádně odůvodněné metody".

26 Bod 1.8 pravidla č. 1 přílohy č. 1685/2000 nemůže být tedy vykládán tak, že brání metodám výpočtu způsobilých režijních nákladů založeným na procentním podílu nebo poměrné části, zejména mzdových nákladů nebo pracovní doby, ovšem za

podmínky, že konečný příjemce je schopen prokázat, že tyto náklady jsou určeny na projekt na základě metody, která splňuje kritéria uvedená v tomto ustanovení.

27 Je namístě upřesnit, jak Komise správně podotkla, že určení takových režijních nákladů na dotyčný projekt, jakými jsou mzdové náklady, náklady spojené s nemovitostmi nebo náklady na informatiku, musí s ohledem na výše uvedená kritéria zohlednit vztah mezi počtem osob podílejících se na uskutečnění projektu, počtem hodin, které v rámci tohoto projektu tyto osoby odpracují, nebo částkou mezd v této souvislosti vyplacených a průměrným počtem osob pracujících v dotyčném správním úřadu, průměrným počtem hodin, které jsou tam odpracovány, nebo průměrnou částkou vyplacených mezd.

28 V důsledku toho je na položenou otázku třeba odpovědět tak, že bod 1.8 pravidla č. 1 přílohy nařízení č. 1685/2000 nebrání metodě výpočtu režijních nákladů jako způsobilého výdaje v rámci projektu spolufinancovaného strukturálními fondy pouze z toho důvodu, že se tato metoda zakládá na procentním podílu nebo poměrné části, zejména mzdových nákladů nebo pracovní doby.

K nákladům řízení

29 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení vzhledem ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Bod 1.8 pravidla č. 1 přílohy nařízení Komise (ES) č. 1685/2000 ze dne 28. července 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1260/1999 týkající[mu] se způsobilosti výdajů na činnosti spolufinancované strukturálními fondy, ve znění nařízení Komise (ES) č. 448/2004 ze dne 10. března 2004, nebrání metodě výpočtu režijních nákladů jako způsobilého výdaje v rámci projektu spolufinancovaného strukturálními fondy pouze z toho důvodu, že se tato metoda zakládá na procentním podílu nebo poměrné části, zejména mzdových nákladů nebo pracovní doby.

Podpisy.